

MINISTEREN

Europaudvalget
Folketinget

Dato 11. januar 2019
J. nr. 2018-6907

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Europaudvalget har i brev af 20. december 2018 stillet mig følgende spørgsmål (EUU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kenneth Kristensen Berth (DF).

Spørgsmål nr. 119:

Vil ministeren redegøre for, hvad der er den saglige baggrund for, at fly fra britiske flyselskaber ikke får mulighed for at flyve fra et tredjeland til EU i henhold til EU-Kommissionens nødplan, og vil ministeren redegøre for, om der er andre lande, hvis flyselskaber er omfattet af en sådan regel, og hvad baggrunden for dette måtte være?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, der varetager arbejdet med Danmarks luftfartsaftaler, og som har svaret følgende, hvilket jeg kan henholde mig til:

”Det bemærkes, at der grundlæggende ikke er fri markedsadgang i international civil luftfart, men at alle flyvninger er baseret på aftaler mellem lande og/eller konkrete godkendelser. Efter Brexit bliver Storbritannien (UK) et tredjeland i relation til EU, og britiske luftfartsselskaber vil ikke længere være EU-selskaber, men tredjelandsselskaber. De vil derfor ikke længere være omfattet af de aftaler og bestemmelser, som er gældende for EU-selskaber. Det drejer sig bl.a. om de aftaler og bestemmelser, som giver mulighed for at beflyve ruter mellem EU-lande og tredjelande.

Der er normalt ingen tredjelandsselskaber, der flyver fra et andet tredjeland til EU, medmindre der er indgået særlige aftaler herom mellem alle parter. Eksempelvis har EØS-landet Norge indgået aftale med EU og USA om at tilslutte sig EU's luftfartsaftale med USA. Det betyder, at norske selskaber kan flyve mellem EU og USA. Det er endnu ikke afklaret, om der kan indgås lignende aftaler mellem EU og UK og andre tredjelande om britiske selskabers mulighed for at flyve mellem disse andre tredjelande og EU.”

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen